

Δημητρίου Χιωτακάκου

Δαυίδ Κόπερφληντ (David Coperfield): Ένας (ταλαίπωρος) Αρχιμάγος στην Αθήνα

Πέρασε πλέον σχεδόν ένας χρόνος από την επίσκεψη του Δαβίδ Σέθ Κότκιν, ή απλώς Δαυίδ Κόπερφληντ (David Coperfield) που πραγματοποιήθηκε το Νοέμβριο του 2006 στην Αθήνα.

Πότε ο Χάρυ Πότερ, (βλ. «Βιβλιοκρισία»), πότε η Γιουροβίζιον με σατανιστικά τέρατα (βλ. «Κείμενα-Άρθρα»), πότε βιβλία που διδάσκουν μαγεία (βλ. «Βιβλιοκρισία» Χρυσάνθης Μιχαλοπούλου, εκπαιδευτικού «Κίνδυνος-Θάνατος: Η μαγεία στα χέρια των παιδιών μας»).... Το θέμα της προβολής της μαγείας στις ημέρες μας και κατ'επέκταση και της επισκέψεως του Δαυίδ Κόπερφληντ παραμένει πάντα επίκαιρο και άξιο σχολιασμού.

Η εμφάνιση του Δαυίδ Κόπερφληντ στην χώρα μας άφησε ποικίλα, αντιφατικά και ενδιαφέροντα σχόλια από τα μέσα μαζικής ενημέρωσης και τον τύπο, τα όποια αφήνουν κάποια εύλογα ερωτήματα:

- *Τί είναι ο Δαυίδ Κόπερφληντ; Μάγος; Ταχυδακτυλουργός; Τσαρλατάνος; Στάρ της Αμερικάνικης “show biz”;*
- *Ποιός ο σκοπός επίσκεψής του στην Ελλάδα;*
- *Πέτυχε άραγε το σκοπό του;*

Θα προσπαθήσουμε να απαντήσουμε στα άνωτέρω ερωτήματα.

«Η προεκλογική περίοδος»

Η περίοδος από την ανακοίνωση της επίσκεψης του Δαυίδ Κόπερφληντ 6 μήνες πριν (!) μέχρι της ελεύσεώς του και της αποχωρήσεώς του από την Αθήνα θυμίζει μάλλον μία ακριβή εκλογική εκστρατεία πολιτικού κόμματος το όποιο τελικά χάνει τις εκλογές.

Ξεκίνησε λοιπόν με μία εκστρατεία διαφήμισης που περιελάμβανε τεράστιες αφίσες στους δρόμους της πόλης, συνεχείς προβολές από την τηλεόραση εμφανίσεών του σε πρωτύστερες παραστάσεις του ή έκπομπές στο έξωτερικό (κυρίως της Αμερικῆς), σχολιασμούς

από επώνυμους στάρ τής Αμερικάνικης «show biz», μέχρι σχολίων Ελλήνων «επώνυμων» και «άνωνύμων» καλλιτεχνών, δημοσιογράφων κλπ. πού έγκωμιάζαν ή άπλώς δήλωναν ένδιαφέρον για τὸ «φαινόμενο» Κόπερφλντ. Όλη αὐτή ή προετοιμασία και διαφήμιση ήταν ανάλογη με αὐτήν ένός πολιτικού κόμματος πού προσπαθεῖ νά κερδίσει τις εκλογές με κάθε τρόπο προβολής χωρίς νά υπολογίζει τὰ έξοδα.

Ποιές εἶναι αὐτές οἱ «εκλογές» και γιατί θεωροῦμε ὅτι τις ἔχασε; Θα επανέλθουμε σ' αὐτὸ ἀφοῦ παραθέσουμε σκέψεις και στοιχεῖα γύρω ἀπὸ τὸ θέμα.

Τί εἶναι ὁ Κόπερφλντ; Και ἀπὸ ποῦ ἀντλεῖ τήν δύναμη νά «ἐξαφανίζει» ἀνθρώπους, τὸ ἄγαλμα τῆς ἐλευθερίας στην Νέα Υόρκη κλπ;

Οἱ περισσότεροι ἀνθρωποι φαίνεται νά πιστεύουν ὅτι ἕνας Κόπερφλντ δέν ἐπιτυγχάνει τὰ κόλπα του με μαγεία, ἀλλὰ με τεχνικά μέσα ἀκόμα και ὑψηλῆς τεχνολογίας, δημιουργώντας ὀφθαλμαπάτες ταχυδακτυλογράφιας οἱ ὁποῖες δὲ γίνονται ἀντιληπτές στους θεατές.

Στοχασμός: Εἶδη κατηγοριῶν «ταχυδακτυλογράφιας»

Όλα αὐτὰ σίγουρα ισχύουν – έν μερεῖ ὅμως. Θα μποροῦσε ἴσως νά διακρίνει τις **κατηγορίες τῶν τεχνικῶν ταχυδακτυλογράφιας σὲ δύο:**

α) Σὲ «φυσικές». Αὐτές βασίζονται σὲ κλασικές ὀφθαλμαπάτες πού προκύπτουν ἀπὸ γρήγορες και έντεχνες κινήσεις, έξυπνα κόλπα, χρήση ειδικῶν προκατασκευασμένων ἀντικειμένων ή εργαλείων (π.χ. διπλοὶ πάτοι σὲ κουτιά, ἀντικείμενα κρυμμένα σὲ κρυφὰ σημεῖα ή ειδικές τσέπες ρούχων, μαχαίρια με ἀναδιπλούμενη λαβή κλπ.

β) Σὲ «ὑπερφυσικές». Ἐδῶ οἱ ὀφθαλμαπάτες προκύπτουν με τήν βοήθεια τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων και πιὸ συγκεκριμένα τῶν δαιμόνων. Οἱ δαίμονες δέν ἔχουν χάσει τις ιδιότητές τους ὡς ἀσώματα ὄντα. Ὡς ἄυλοι και ἀσώματοι δέν ὑπόκεινται στους νόμους τῆς Φυσικῆς ή Μαθηματικῆς ἐπιστήμης οἱ ὁποῖες κατ'ἐξοχήν ὀριοθετοῦν, ἀποδεικνύουν και ἐξηγοῦν φαινόμενα έντός ένός ὑλικῶ κόσμου. Ἔτσι, ἕνας δαίμονας μπορεῖ νά λάβει ὅποιαδήποτε μορφή, ἀνθρώπου, ζῶου ή πράγματος. Μπορεῖ νά περνάει μέσα ἀπὸ τοίχους, νά ταξιδεύει σὲ μηδενικὸ χρόνο ἀπὸ τὴ μία ήπειρο στην ἄλλη κλπ.

Ἀφελῶς βέβαια πολλοὶ ἀνάγουν αὐτές τις ὑπερφυσικές περιπτώσεις στην πρώτη κατηγορία ὡς φυσικές και δέν δέχονται ὅτι ὑπάρχουν ὑπερφυσικά φαινόμενα. Γιατί; Διότι, ὁ ὑλιστικὸς ἀνθρωπος θέλει νά πιστεύει και νά δέχεται μόνο ὅ,τι βασίζεται στην λογική θεωρηση. Πιστεύει ὅτι για ὅλα ὑπάρχει μία ἐξήγηση, μία φυσική ἐξήγηση και ἐκεῖ πού δέν μπορεῖ τελικὰ νά δώσει μία ἐρμηνεία μέσω τῆς λογικῆς, ἀρχίζουν οἱ ἀναγωγές και ἐπικλήσεις σὲ ὑψηλές ἐπιστῆμες (πιὸ ὀρθὰ σὲ «δῆθεν» - ἐπιστῆμες) τῶν πολλαπλῶν διαστάσεων, τῆς θεωρίας τῆς σχετικότητας, τῶν ταξιδιῶν στὸν χώρο και τὸν χρόνο ... σὲ ἀστρολογίες, συσχετίσεις ἀστερισμῶν και πλανητῶν, ἀκόμα και σὲ ἀνώτερες μορφές ζωῆς ἀπὸ αὐτὴ τοῦ ἀνθρώπου, ἐξωγήινους, UFO κλπ. Βέβαια, σὲ καμμιά περίπτωση δέν θέλουμε νά υποβαθμίσουμε τήν ἐπιστῆμη ἐδῶ. Ὑπάρχει και σοβαρή και εἰλικρινῆς ἐπιστῆμη ἀπὸ σοβαροὺς ἀνθρώπους πού εἶναι ἀυθεντίες στὸν χώρο τους, εἰδικότερα μάλιστα στην θεωρία τῆς σχετικότητας και τοῦ χωρο-χρόνου πού ἀναφέραμε.

(Εδώ ή Ελλάδα πρέπει να είναι υπερήφανη για τις προσωπικότητες που έχει αναδείξει. Εάν όμως αυτοί οι υπέρ-ειδικευμένοι επιστήμονες δεν κατόρθωσαν ακόμα την επίτευξη ενός ταξιδιού στο χώρο - σε μηδενικό χρόνο - ή στο χρόνο, παρόλες τις θυμαστές τους γνώσεις και τά διαθέσιμα τεχνολογικά μέσα, πώς είναι δυνατόν ένας Κόπερφιλντ ή μία χαρτορίχτρα να το επιτύχει έτσι «άπλά» ;;;)

Υπάρχει Θεός; Υπάρχει Διάβολος και πώς... περνάει την ώρα του;

Συνήθως όσοι αμφισβητούν την ύπαρξη της κατηγορίας του υπερφυσικού δεν έχουν και τόσο ξεκάθαρη θεώρηση του τί είναι Θεός και τί είναι Διάβολος. Συμβαίνει μάλιστα και το εξής παράδοξο σε κάποια μερίδα ανυποψίαστων ανθρώπων: να αποδίδουν ακόμα και στη μαγεία μεν κάποια από τα κόλπα ενός Κόπερφιλντ, χωρίς όμως να δίνουν κάποιο συγκεκριμένο ή καθαρό όρισμό της έννοιας «μαγεία», επειδή επί της ουσίας - άφελως - δεν τον γνωρίζουν. Την τοποθέτηση αυτή συνήθως τη λαμβάνουν λαοί της Δύσης που είναι πιο πολύ εξοικειωμένοι με τη μαγεία, που γιορτάζουν το Χάλοουην "Halloween" και θεωρούν απόλυτα φυσική την ένασχόληση των παιδιών τους με μαγικά ντυσίματα, παιχνίδια και παραμύθια τύπου «Άρχοντα των δακτυλιδιών» ή «Χάρυ Πότερ». Θεωρούν ότι όλα αυτά δεν έχουν κάποια άμεση σχέση με τον Διάβολο, αλλά βασίζονται στις δυνάμεις του «νοῦ» και του «υπερφυσικού» γενικώς και άοριστως.

Υπάρχουν άραγε δαίμονες;

Υπάρχει Διάβολος;

Υπάρχουν μάγια;

Εάν δεν υπάρχουν όλα αυτά υπάρχει άραγε Θεός;

Εάν υπάρχει Διάβολος, άραγε πώς περνάει το χρόνο του; Με ποιό τρόπο «εμφανίζεται» επί της γῆς; Με ποιό τρόπο ενεργεί; Με ποιό τρόπο επικοινωνεί με τους ανθρώπους; Ποιός είναι ο στόχος του και τί κάνει για να τον πετύχει; Άπλές ερωτήσεις της λογικής ... να λοιπόν που η λογική μπορεί να έχει θυματουργά αποτελέσματα στον άνθρωπο !

Ἦδη ἡ Παλαιὰ Διαθήκη τὸ κάνει ἀπόλυτα καθαρὸ (καὶ ἐπιβεβαιώνεται καὶ στὴν Καινή). Ὁ Θεὸς προϋπάρχει ὅλων τῶν αἰῶνων. Ὁ Ἐωσφόρος ἀπὸ Ἀρχάγγελος τοῦ Θεοῦ νικῆθηκε ἀπὸ τὴν ἐπαρσὴ του θέλοντας νὰ γίνεῖ καὶ αὐτὸς Θεός. Ἀποκόπηκε ἀπὸ τὴν κοινωνία μετὸν Θεὸ καὶ ἔγινε Ἄγγελος τοῦ σκότους. Μισεῖ τὸν ἄνθρωπο ποὺ εἶναι δημιούργημα κατ' εἰκόνα Θεοῦ καὶ ἐπομένως ἀνώτερο καὶ ἀπὸ τοὺς ἴδιους τοὺς Ἄγγελους καὶ προσπαθεῖ νὰ τὸν καταστρέψει ἀνὰ τοὺς αἰῶνες. Ὁ Κύριός μας ὅμως νίκησε τὸν Διάβολο στὸν Οὐρανὸ ἤδη ἀπὸ καταβολῆς κόσμου καὶ νίκησε τὸν Διάβολο καὶ ἐπὶ τῆς γῆς μετὴν ἐνσάρκωσός Του, τὴ σταυρικὴ Του θυσία καὶ τὴν ἀνάστασή Του ἐκ νεκρῶν.

Δυστυχῶς ἀρκετοὶ ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς νεοέλληνες δὲν ἔχουμε ξεκάθαρη θεώρηση τοῦ τί εἶναι Θεὸς καὶ τί Διάβολος μετ' ἀποτέλεσμα νὰ «φιλοσοφοῦμε» στὸ φαινόμενο Κόπερφιλντ ὅπως καὶ οἱ δυτικὸι λαοί. Τὸ παράδοξο βέβαια εἶναι ὅτι οἱ περισσότεροι ἀπὸ ἐμᾶς τοὺς «φιλοσοφοῦντας» ἔχουμε βαπτίσει κάποιο παιδί καὶ ὡς ἀνάδοχοι (καὶ γιὰ λογαριασμὸ τοῦ θρέφους) ἐπιβεβαιώσαμε στὴν Ἐκκλησίᾳ ἐνώπιον Θεοῦ καὶ ἀνθρώπων ὅτι «ἀποτασσόμεθα τὸν Σατανᾶ

και πᾶσι τοῖς ἔργοις αὐτοῦ και πάση τῇ λατρεία αὐτοῦ και πᾶσι τοῖς ἀγγέλοις αὐτοῦ και πάση τῇ πομπῇ αὐτοῦ» και «συντασσόμεθα τῷ Χριστῷ».

Ἐπομένως α) ὁμολογοῦμε ὅτι ὑπάρχει μὲν Διάβολος, και β) ὅτι ἐμεῖς ἐπιλέγουμε νὰ παραταχθοῦμε με τὸν Χριστό, ὁ ὁποῖος φυσικὰ ὑπάρχει και Αὐτὸς και μάλιστα σύμφωνα με τὸ Σύμβολο τῆς Πίστεώς μας το «Πιστεύω εἰς ἓνα Θεόν, Πατέρα Παντοκράτορα ...» τὸ ὁποῖο και ἀπαγγέλλει ὁ ἀνάδοχος ἀμέσως μετὰ τὴν ἐπιβεβαίωσή του ὅτι συντάσσεται με τὸν Χριστό.

(Τραγικὴ Διαπίστωση: Γιὰ ὅποιον δὲν τὰ θυμᾶται αὐτὰ ἴσως εἶναι ἐπειδὴ ἡ προσοχὴ του ἀποσπάσθηκε ἀπὸ τὴ γνωστὴ και μὴ ἐξαιρετέα ἐκκοσμικευση τοῦ μυστηρίου ἐν μέσῳ «κλασσάτων» κουστουμιῶν, «ἐξώπλατων» φορεμάτων με προκλητικὰ σκισίματα, μπαλονιῶν, βιντεοσκοπίσεων κλπ).

Ἄραγε ποιὰ νὰ εἶναι τὰ «ἔργα τοῦ Σατανᾶ» και ἡ «πομπή» του; μήπως, προφανέστατα, μέσα σὲ αὐτὰ δὲν εἶναι και οἱ Μάγοι και ὁ Κόπερφλντ;

Ἔχουν «ἐγγυημένη» ἀπόδοση οἱ Μάγοι; Και ... τί χρειάζονται τὰ «ἀπλά» κόλπα;

Θὰ ἔβαζε κανεὶς τὸν ἀντίλογο : ἐὰν ὄντως οἱ μάγοι βασίζονται στὴ βοήθεια τῶν σκοτεινῶν δυνάμεων γιὰ νὰ πετύχουν τὸ σκοπὸ τους ἐπὶ σκηνῆς (ἢ ἀλλοῦ) τότε τί χρειάζονται τὴν ὑπαρξὴ τῆς πρώτης κατηγορίας δηλαδὴ τῶν «φυσικῶν» τεχνικῶν; Μὰ ἡ ἀπάντηση εἶναι πολὺ ἀπλή.

Ὁ μάγος δὲν ἔχει πάντα τὴν ἴδια «δύναμη», εἴτε ἐπειδὴ δὲν ἔχει εἰσχωρήσει ἀκόμα ἀρκετὰ στὸ σκοτεινὸ κόσμο, εἴτε ἐπειδὴ στὸ συγκεκριμένο τόπο και χρόνο δὲν κατάφερε νὰ «καλέσει» τοὺς δαίμονες νὰ τοῦ κάνουν τὰ «χατήρια» του.

Ἐὰν ἄς ποῦμε κάποιος ἀπὸ τοὺς θεατὲς προσεύχεται ἢ γίνεται, και ἀπὸ ἀπόσταση ἀκόμα, (π.χ. σὲ Μονὴ τοῦ Ἁγίου Ὁρους) θερμὴ προσευχὴ πρὸς τὸν Κύριο ποὺ ἐμποδίζει τοὺς δαίμονες νὰ «βγοῦν» στὸν κόσμο νὰ πειράξουν ..., τὰ πράγματα ζορίζουν. Θὰ μπορούσε τὸ ἐμπόδιο νὰ εἶναι και ἡ Ἀγιότητα ἐνὸς τόπου, ἢ μία συγκεκριμένη ἐορτὴ τοῦ χρόνου ὅπως π.χ. τὰ Θεοφάνια κατὰ τὰ ὁποῖα ὅλοι οἱ μάγοι τῆς γῆς ὑποφέρουν διότι ἀγιάζονται τὰ ὕδατα και ὡς συγκοινωνοῦντα δοχεῖα και ὅλη ἡ κτίση. Δὲν εἶναι λοιπὸν σταθερὴ και ἐγγυημένη ἡ ἐπίδοση ἐνὸς μάγου μέσῳ τῆς βοήθειας τῶν δαιμόνων. Πρέπει ἐπομένως νὰ ὑπάρχουν και κάποια σταθερὰ κόλπα ποὺ θὰ πρέπει νὰ τοῦ «βγοῦν» ὅπωςδήποτε γιὰ νὰ μὴ γίνει ρεζίλι!

Ἄς μὴν ξεχνᾶμε και τὴν περίπτωσι τοῦ Ἁγίου Κυπριανοῦ, ὁ ὁποῖος προτοῦ βαπτισθεῖ Χριστιανὸς ἦταν ὁ πιὸ ξακουστὸς μάγος τῆς Ἀντιόχειας γιὰ τὴν ἐποχὴ του. Ὡς μάγος ἔστειλε τὸν ἴδιο τὸν ἄρχοντα τῶν δαιμόνων, τὸν Διάβολο, νὰ πειράξει τὴ (μετέπειτα Ἁγία) Ἰουστίνη με σκοπὸ νὰ τὴν κάνει νὰ ἐρωτευθεῖ ἓναν εἰδωλολάτρη ποὺ τὴν εἶχε ζητήσῃ σὲ γάμο, πρόταση τὴν ὁποῖα ἡ Ἰουστίνη εἶχε ἀπορρίψει (Σημ: ὁ πατέρας τῆς ἐπικροτοῦσε αὐτὸ τὸ γάμο και ὁ ἴδιος ζήτησε τὴν βοήθεια τοῦ μάγου Κυπριανοῦ, φυσικὰ με τὸ προβλεπόμενο χρηματικὸ τίμημα). Ὁ Διάβολος γύρισε ἄπρακτος διότι δὲν ἄντεχε τὴν προσευχὴ τῆς Ἰουστίνης οὔτε τὸ «σημεῖο ποὺ ποιοῦσε αὐτὴ» (τὸ σημεῖο τοῦ σταυροῦ). Ἀξιοσημεῖωτο βέβαια εἶναι ὅτι αὐτὴ ἀκριβῶς ὑπῆρξε και ἡ ἀφορμὴ νὰ μετανοήσῃ ὁ μάγος Κυπριανός, νὰ βαπτισθεῖ χριστιανὸς και νὰ ἀξιώθει ἀργότερα και τοῦ βαθμοῦ τῆς Ἀρχιερωσύνης ἀλλὰ και τοῦ στεφάνου τῆς Ἀγιότητος. Ἔτσι λοιπὸν μία θερμὴ προσευχὴ ἀποδυναμώνει τοὺς Δαίμονες.

Υπάρχουν όμως και άλλοι λόγοι για τους οποίους υπάρχουν και οι κλασικές οφθαλμαπάτες, που γίνονται και για τους βοηθούς των μάγων - ταχυδακτυλουργών (που ένδεχομένως αισιοδοξούν μία μέρα να μοιάσουν στα άφεντικά τους) αλλά και για τους θεατές. Ο Διάβολος είναι ο πιο μεγάλος και έντεχνος ψεύτης. Εάν μαζί με τις ανεξήγητες οφθαλμαπάτες, βασισμένες στην βοήθεια των δαιμόνων, ανακατέψει και μερικές πιο λογικές, ο άφελής νους αρχίζει να έρμηνεύει ότι τελικά όλα έχουν κάποιο κόλπο και δεν τίθεται θέμα μαγείας! Ίσως από τις πιο κλασικές τεχνικές του Διαβόλου για να πέσουμε στα δίχτυα του είναι να πειστούμε ότι δεν υπάρχει ... και έτσι σταματάμε να προστατευόμαστε από αυτόν και τον αφήνουμε να αλωνίζει ελεύθερα και ανενόχλητα. Έτσι συμβαίνει και σε κάποιες σέκτες, π.χ. της Μασονίας, των Ροταριανών, των Σαηεντολόγων κλπ. Στις πρώτες βαθμίδες της μύησης, υπάρχουν δραστηριότητες ή και τελετές που έχουν δόσεις αποκρυφισμού μόνον, αλλά σε πολύ ελαφρά μορφή. Έτσι κυριαρχεί πιο πολύ ένα φιλοσοφικό, ανθρωπιστικό ή αλληλεγγύης πνεύμα το οποίο κοιμίζει τα μέλη της και τα κάνει να πιστεύουν ότι η επίλογή τους ήταν «ήθικα» σωστή σε σημείο που μπορούν να διαβεβαιώνουν έαυτους και αλλήλους ότι όλα τα περι αποκρυφισμού κλπ δεν ύφίστανται και είναι ανυπόστατες φήμες ... και όντως όσοι δεν ανεβαίνουν σε ύψηλα στρώματα της ιεραρχίας δεν παίρνουν χαμπάρι.

Έτσι λοιπόν και ο Κόπερφιλντ, έχει και τις κλασικές «φυσικές» μεθόδους αλλά και τις «υπερφυσικές» δαιμονικές.

«Οί Έκλογές»

Ίσχυρίστηκε ο Κόπερφιλντ στην αρχή ότι θα εξαφανίσει την Ακρόπολη ... όπως έκανε και με το Άγαλμα της Έλευθερίας της Νέας Υόρκης - σημειωτέον, δώρο του μασόνου και αποκρυφιστή Γάλλου «Αϊφελ» με στόχο να κυριαρχεί στο κέντρο του «νέου κόσμου» - Αμερικής - ο μασονικός πυρσός και ο ήλιος - αντίστοιχως στο χέρι και το κεφάλι του αγάλματος. Πώς να μὴν το «εὐλογήσουν» οί δαίμονες και το εξαφανίσουν; Σας φαίνεται άπίθανο; Πόσα και πόσα παραδείγματα θα μπορούσαμε να αναφέρουμε ... το πιο άπλο παράδειγμα ίσως μίας μητέρας που όταν «διαολόστελνε» το μικρό της παιδί αυτό «εξαφανιζότανε» κυριολεκτικά από την κούνια του για ώρες;;;

Αλλά πώς να εξαφανίσει την Ακρόπολη;

Δίπλα στον βράχο της Ακροπόλεως εκήρυξε ο ίδιος ο Απόστολος Παῦλος, ο ιδρυτής της εκκλησίας μας.

Η Ακρόπολη χρησιμοποιήθηκε πολλές φορές ως τόπος ορθόδοξης λατρείας.

Πόσοι και πόσοι μάρτυρες δεν έβαψαν με το αίμα τους την άπτική γη;

Πόσοι και πόσοι γέροντες και γερόντισσες δεν την αγίασαν με την παρουσία τους; Άς αναφέρουμε επιγραμματικά μόνο το γέροντα Παρφόριο που τέλεσε έφημέριος του ναού της Πολυκλινικής Αθηνών (υπάρχει σωρεία καταγεγραμμένων θαυμάτων και θαυμασιών από τον μακαριστό αυτό Γέροντα).

Ακόμα, εκτός αὐτῶν, ποιὸς ξέρει πόσες προσευχὲς καὶ παρακλήσεις σύσσωμη ἡ Ἐκκλησία, κληρικοί, μοναχοὶ καὶ λαϊκοὶ πραγματοποίησε προκειμένου νὰ προστατευτοῦν οἱ ἀφελεῖς «φιλοσοφοῦντες» Χριστιανοὶ ποὺ παρευρέθησαν στὶς παραστάσεις του;

Ἐπομένως, ὄχι μόνον δὲν ἐπιχείρησε νὰ ἐξαφανίσει τὴν Ἀκρόπολη, ἀλλὰ γενικὰ ἔπρεπε νὰ βασιστεῖ πιὸ πολὺ σὲ κλασικὲς «φυσικὲς» ὀφθαλμαπάτες καὶ πολὺ λιγότερο σὲ «ὑπερφυσικὲς».

Αὐτὸ ἴσως ἐξηγεῖ τὴν δυσανάλογη κατὰ τὴν διάρκεια τῶν παραστάσεων, ἀλλὰ καὶ κατόπιν «σιωπὴ» ἐν σχέσει μὲ τὴν ὑπερβολικὴ διαφημιστικὴ ἐκστρατεία ποὺ προηγήθηκε. Φαίνεται πὼς οἱ δαίμονες αἰσχύνθησαν καὶ μαζί τους ὁ ταλαίπωρος Κόπερφλντ.

Νὰ λοιπὸν σὲ ποιὲς «ἐκλογές» ἀναφερόμασταν στὴν ἀρχὴ τοῦ κειμένου αὐτοῦ. Εἶναι οἱ παραστάσεις τίς ὁποῖες ἔδωσε στὴν Ἀθήνα προσπαθώντας νὰ «πείσει» τὸ κοινὸ (ἀλλὰ καὶ τὴν κοινὴ γνώμη) ὅτι μπορεῖ νὰ κάνει ἀπίστευτα πράγματα ὡς πρόδρομος τῆς Νέας Ἐποχῆς καὶ τοῦ Νεοσατανισμοῦ ἀκόμα νὰ ἐξαφανίσει καὶ τὴν Ἀκρόπολη! Τελικὰ ὅμως δὲν κατάφερε νὰ πείσει ὁ ταλαίπωρος ... «Ἐχασε» τίς «ἐκλογές» καὶ ὅλη ἡ προεκλογικὴ ἐκστρατεία πῆγε τζάμπα. Ἐντυπωσιακοὶ οἱ χαμηλοὶ τόνοι τῶν μέσων μαζικῆς ἐνημέρωσης κατὰ τὴν διάρκεια τῶν παραστάσεων ποὺ ἔδωσε στὴν Ἀθήνα, καὶ ἀκόμα πιὸ χαμηλοὶ (ἐὰν ὄχι ἀνύπαρκτοι) μετὰ τὴν ἀναχώρησή του. Θὰ περίμενε κανεὶς ἐγκώμια ἐπὶ ἐγκωμίων ... παράδουρα ἐπὶ παραδύρων στὴν τηλεόραση μὲ ἀνάλυση τοῦ φαινομένου Κόπερφλντ γιὰ τὰ θαυμαστά ἔργα ποὺ ἔπραξε, συζητήσεις ἐπὶ συζητήσεων στὸ γνωστὸ μεγαλεῖο τῆς νεοελληνικῆς πραγματικότητας. Σὲ ἀντίθεση ὅμως τοῦ προβλεπομένου πυρετοῦ ... πλήρης σιγὴ ... Οἱ ἐκλογές χάθηκαν. Ἔτσι λοιπὸν, ὅπως χάνει ἓνα κόμμα τίς ἐκλογές καὶ μένει σὲ σιγὴ γιὰ ἀρκετὸ καιρὸ, θὰ ἀρχίσει δειλά-δειλά τὴν «ἀντιπολίτευση» καὶ τὴ «λασπολογία» κάποια στιγμὴ. Θὰ εἶναι μέσω ἑνὸς δῆθεν «οἰκογενειακοῦ» τάφου τοῦ Ἰησοῦ; Θὰ εἶναι μέσω μίας ταινίας τύπου «κώδικα Ντα βίντσι»; Κάτι θὰ σκεφτοῦν ...

Συμπεράσματα

Ἐπανερχόμεστε στὶς ἀρχικὲς ἐρωτήσεις ποὺ ἀπασχολοῦν ἐνδεχομένως ἀρκετοὺς ἀπὸ ἐμᾶς:

- **Τί εἶναι ὁ Δαυίδ Κόπερφλντ; Μάγος; Ταχυδακτυλουργός; Τσαρλατάνος; Στάρ τῆς Ἀμερικάνικης “show biz”;**

Ἀπάντηση: Ὅλα τὰ ἀνωτέρω

- **Ποιὸς ὁ σκοπὸς ἐπίσκεψῆς του στὴν Ἑλλάδα;**

Ἀπάντηση: Νὰ ἐξυπηρετήσῃ τὰ συμφέροντα τῆς Νέας Ἐποχῆς καὶ τοῦ Νεοσατανισμοῦ ἐντυπωσιάζοντας καὶ κερδίζοντας «πιστούς».

- **Πέτυχε ἄραγε τὸ σκοπὸ του;**

Ἀπάντηση: Ὁχι – παταγώδης ἀποτυχία !!